

BORSSZEM JANKÓ

AZ UJ CSÁSZÁR.

„Der Junker rechts, der Mucker links,
Der Kaiser in der Mitten!“

(Göthe.)

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

RIGYES CSÁSZÁR.

Meghalt . . . A vakság örvendhet
torán.

Meghalt, — nem ifjan s mégis oly korán.

A sziv. amelynél soha nemesebben

Királyi testben sziv nem lüktetett,

Megállt, — s a puszta semmiségbe lebben

Sok nagy, dicső terv — s nem lesz soha tett!

Meghalt, — és véle minden szebb remény —

A halhatatlansága küszöbén.

Meghalt . . . de a vigasznak lába gyors:

Kegyelmezett csak ő neki a sors;

A végzet bús, de nem zord, így megírva:

»Magjában vesszen el mi jó, mi szép!«

Jobb volt neki még akkor dőlni sirba,

Mikor nagy álma mind csak égi kép;

Nem érte meg a boldog nagy halott

A rút csalódást; — még csak álmódott.

Meghalt . . . s a szive nem sejtette még,

Hogy lángja nem gyujt s önvesztére ég.

Nem tudta még, hogy a nemes, nagy eszmén,

Melynek neve: *Szabadságszeretet*,

Rideg dicsőség tengerébe veszvéen,

A gögös teuton gunyosan nevet.

Nem láta nép helyett még tömeget,

Mely megváltókra zúg »feszítsd meg!«-et.

Meghalt . . . nem tudva, hogy az ideál

Torzzá leszen, mikor valóra vál.

Nem tudta még e fenkölt fényalak,

Hogy az uton, melyet bevága már,

Mily szörnyű sok a gát, a szenny, salak . . .

Ó! jobb neki, hogy fenn a mennybe' jár.

Ki oly dicső szép álmok rabja volt,

Csalódva élne — s boldogabb, ha holt.

Meghalt . . . szabad lőn, testi kínja sincs,

Lelkét se bántja népgyötrő bilincs.

Meghalt . . . s kiben csak egy szikrányi jó él,

Ki, bár csak egyszer is, szövétneket

Gyujtott dicső, nagy, szép eszmék tüzénél,

Ki szeretett már hőn — és szenvedett,

Ki, bárcsak egyszer, álmot bizva szőtt

Egy szebb jövőről, — *mind siratja őt.*

Sanyaró Vendel nyögései.

— Csak azt szeretném tudni, a Tanner ur új koplaltatójában hány évig kell praxison lenni azoknak a tanulóknak, a kik a koplaló intézetből kikerülnek, míg megszerzik a magyar állami diurnistaságra jogosító qualificatiót.

— Wein ur! Tápláló atyánk! Vesse latba szavát és ne engedje, hogy a végleges vízmű létre jöjjön. Mert ha a fővárosnak szűrött vize lesz, mi éhen halunk.

— Egy ismerősöm elvitt magával az állatkertbe. Hogy megpillantottak az asanti uraságok, megvetéssel fordultak el tőlem. »Ebből nem eszünk!« mondá megvetőleg a főnökük.

— Nyáron rendszerint neki teljesedik a képem. T. i. a városerdei tónál szoktam sétálni s ott úgy megcsipnek a szunyogok, hogy kerekre dagad bele az arczom.

— Ma-holnap végre én is hust eszem, olcsóbb kezd lenni a cserezsnye.

— Operabérlő lettem — az ebéd utáni órákra a hüs árkádok alatt.

— Tanner csak Fenyvessyre magyarosíthatná magát. Bár tenné! Neve hallatára nem kívánnók meg az eledelt.

— Beiratkozom az athletáknak jövő héten tartandó távkoplalási versenyére. Ott csak elsőnek állom meg a helyemet!

— A szomszédban lakik egy gaz gimnazista, ki valahányszor meglát, mindig a gallusokról hadar. Mintha sejtene a kegyetlen, hogy én olyankor mindjárt galuskára gondolok.

Rejtvény.

— A »Kis Lap«-ból. —

Melyik vetésből húzza az állam a legdúsabb dézsmát?

(A közhelyvetésből.)

A rétestészta.

B—er. Csak nyujtsátok, ereszt még!

K—ky. Ahol szakad, szélit szedjétek! Majd *F—lk* összepaskolja és csinál belőle új rétestésztát.

T—a K—n (félíg magában.) Hova fog ez kilyukadni?

Fürdői levelek.

IV.

Szalók-Sóskut-Filepegyháza, junius 20.

Tisztelt szerkesztő ur!

Szalók-Sóskut-Filepegyháza a korpád-ványai helyi érdekű vasut-állomáshoz közel esik, úgy hogy a lokális viszonyokkal ismerős vendég a Kuczora Eszterné káposztáskertjén át vezető gyalogösvényen az utat fél nap alatt is megteheti.

Amily elhanyagolt volt hazánk e gyöngye ez ideig, épp oly vonzóvá tette most a fürdő tulajdonosa. A gyógyforrás birtokosa oda tudott hatni, hogy a kenderáztatás, mely évek hosszú során át a szenvedő emberiségre nézve gyógyhatányos tóvizben történt, a hét páros számú napjain e célra ne használtassék; s ha ezen fölül még sikerül a szolgabíró önkénykedő eljárásának gátat vetni, a ki nem átallja malaczeit e helyen fűrosztani: úgy minden meg lesz téve arra nézve, hogy hazánk fürdő közönsége Szalók-Sóskut-Filepegyháza fürdejében föllelje mindazt, amit egy Ostende vagy Karlsbad nyújthat.

Nem mondhatom, hogy valami nagy számmal, de mégis csak érkezik közönség — s ha a legutolsó vasárnapot veszem a számítás alapjául, a közeli falvakból érkezett fürdővendégek száma meghaladja a 11-et.

Változatosság! — ez az, ami a vendéget e helyhez köti — s a fürdő-igazgatóság figyelmét mi sem kerüli ki, amit e célra felhasználni alkalmasnak tart. »Szórazkutatás!«... Alig, hogy elvonult az öt tagból álló és minden kelléssel felszerelt czirkusi társulat, Mármaros

vármegyéből egy medvetánczoltató érkezett, aki naponként kétszer — kivánságra háromszor is — tart előadást, és medvéje igazán bámulatra méltó szabatossággal végzi mutatványait, melyekben a báj ölelkezik az erővel.

A fürdő-igazgatóság élelmességére mutat, hogy zuhanyokat is rendeztetett be. Ugyanis a fürdővendég egy fa alá áll, a fürdőszolga felmászik a fa tetejére, egy rocska vizet is vive magával. Amikor cselhoz érkezik, ráül a fának arra az ágára, mely alatt a t. cz. fürdővendég áll s rá zudítja a rocska tartalmát, mely zuhogó pataként üditőleg hat a szenvedő fejére.

Az, hogy a multkor a viz vedrestül bukott alá s a vendég fején léket ütött, oly véletlen, mely ritkán fordul elő. Különbben az ideiglenesen fürdői physicus gyanánt működő járási bába *Szopka Borbála* urhölgy ő nga sikeresen forgolódt a megsérült koponya körül, melynek tulajdonosa immár veszélyben ugyan, de ágyon kívül van.

S most befejezem soraimat azzal az ohajtással: vajha a magas kormány és izráelita honfitársaink, kik a főváros felvirágoztatására oly nagy gondot fordítanak, Szalók-Sóskut-Filepegyháza gyógyfürdőt is emelnék ama polczra, melyet forrása gyógyerejénél fogva a világ-fürdők sorában oly méltán megérdemel.

SZALÓKI SÓSKUTHY FILEP
fürdőtulajdonos.

A nagy tarokkista.

Enyém a párti — *tous les trois!*

v. Bsmrek.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Viszontlátás húsz hónap multán.

— Egy szemtanu tudósítása. —

Mult csütörtökön megható ünnep folyt le városunkban.

Egy hónappal ezelőtt a következő felhívás volt olvasható az összes hazai lapokban:

»Azon pályatársak, kik az 1886-iki tanév végén a gabalyódi főgimnazium érettségi vizsgáján megbuktak, kezemhez adott kötelező ígretük alapján tisztelettel felhivatnak, hogy f. é. junius hó 20-án délelőtti 9 órakor a nagy templom előtti téren megjelenni sziveskedjenek.«

Kérész Mászik Béla.

Ma volt a találkozás napja. Már tegnap tünt fel másodrendű helyi érdekű vasutunk élénk személyforgalma. Az este 6 óra 15 perczkor pontosan berobogott 9832 sz. vegyes vonat *tizennégy* vendéget hozott, s a pályaudvarba tömegesen kirándult közönség lelkes érdeklődéssel látta kiszállni az egytől egyig jó házakból való

ifjakat, kiknek nagy része husz hónappal ezelőtt Kossuth-körünk legismeretesebb alakjai közé tartozott. Már ezen alkalommal is sok érdekes intermezzo fordult elő. Minden szem könybe lábadt az idők mulandóságának gontatán, midőn a gyermekarcczal távozott ifjak serkedző tüskékkel jelentek meg. Sajnos, hogy a tiszta öröm ezen érzékeny pillanatát tapintatlanul megzavarta egy kopot-tan ide vándorolt és a városi közönség jóindulatából csakhamar meghájasodott idegen. Kreidinger Johann, a »Koronához« címzett kávéház brünni származású főpinczére elég nemtelen volt tiszteletlenül üdvözölni az egyik vendéget, ki feledékenységből valami csekélységgel állítólag hátralékban maradt nála s ki ezen ügy rendezését a mai ünnepi napra ígerte volna. A legtapszaltabb emberek véleménye szerint sok kétely fér az utóbbi kijelentés kötelező voltához, s csak az előkelő hölgyközönség jelenléte és a higgadt polgárok kérése akadályozta, hogy a galádul megtámadott közép-nemes rögtön elégtételt nem vett magának. Halljuk azonban, hogy az affairenek folytatása lesz.

A vendégek zöme ma reggel érkezett. Ezek egyenesen a találkozás színhelyére siettek. Városunkat való-sággal felvillanyozta a drámai esemény. Tulzás nélkül állithatjuk, hogy csak az maradt otthon, a ki beteg vagy csecsemő volt; s épen hetivásár lévén, a környék lakos-

Josef Kovács

virtigli infanterista a Károlyi kaszárnnyában.

— A Tisza Kálmán főminister kommandás kiadta befelbe, hogy ezentul drágább legyen a cigáré meg a dohány. Letalább a mi virtigli vergóniánkat ne bántotta volna! Mit ér már avval a fél krajczárral! Olyan az, mint a cukkba a halbi róta, csak boszuságra van. Mer'

azér, hogy má most ha a lotámhol megyek dinczfrajos napon, két szál vergóniát kő vennem. Az egyikre rágyujtok, a másikat meg a miczim mellé tűzöm. Így tesz ki 11 vasat; hanem osztán a kétnapi lénungbul mi marad? — De nem csoda: czibil generális, czibil ész!

— Hát nem kapunk *vacsorát*, ha' uj *miczit*. No letalább olyan esztra legyen, hogy valami virtigli szakácsné szeme akadjon meg az enyémen. Akkor oszt a Kati kézi lány rezolva standba kerül.

— Nagya vannak vele a 32-esek, hogy »Mária Terézia« bakáknak körösztüte el őket ú felsíge. Dejszen — körösztühetik őket akar »Jézus Mária Teréziának« — egy öreg Rodics még se cserél egy batajom Esztilvel, mert a nóta is azt mondja, hogy:

»Minden fűszál hosszú »zéndt teremjen,
Csej huj! Minden anya Rodics bakát neveljen.«

sága is bele vegyült a meghatott nézők seregébe. Az ifjak szótlantul szoritottak kezét. Első gondolatuk az Istennek adandó hála volt, hogy közel két év viszontagságai után megérette velük, velünk e napot. Komoly hangulatban vonultunk a nagy templomba, hol buzgó fohászkodás emelkedett a Mindenhatóhoz a hazáért, fejedelmünkért, a trónörökös párért, — mindnyájunkért.

Az ebédig — mely tekintettel a tegnapi fogadásor történt kellemetlen incidensre nem a »Korona« fogadó termében, hanem a »Haranghoz« czimzett, kisebb rendű, de kedélyes helyiségben tartatott — a régi emlékek föllevenítésével telt el az idő. Ifjaink sorba látogatták meg ama helyeket, melyekhez legkedvesebb reminiscenciáik fűződnek. Különösen sokan mentek ki a temetőbe, hol zsenge sziveik először ábrándoztak a szerelemről s hol a gyermekek ifjakká edződve, az iszalag illatos lombján próbálkoztak először a dohányzás férfias élvezetével. Nem szeretek érzelegni: de bánat rezgi át szivemet, ha arra gondolok, mennyi öröm, mennyi bú, mennyi csalódás jut a szüz kebelnek osztályrészül, míg az első kísérletektől eljut a gálócseiig és a selmeczi pipáig!

Örömmel jelenthetem, hogy ifjaink kivétel nélkül tisztas állásokra tettek szert. Mint harmadosztályu irodatisztek, szolgabirói irattárnokok és ujságírók szolgálják a hazát. Különös figyelemben részesült az

— Csak azt röstellöm, hogy ippeg arra a pozsonyi generális urra fognak olyan csunya dógot, akit úgy hinak, mint az én Kati lotámat.

— Mikor a tiszt urak vesárnap végig mennek a Széchenyi promonádon és látják aztat a sok virtigli önkénytes lotát az ilyen énfajta virtigli infanteristákkal karon fogvást sétálni: tudom szivesen degradedatnáknak magukat. Mer aszongya a nóta, hogy:

Azt mondja a kapitány a bakának:
Jaj de szép szeretője van magának!
»Van bizony, de nem kapitány szerezte,
Szegény baka promonádon kereste.«

Smolka beszéde.

— Régi rosz vers uj kiadásban. —

Búsul a lengyel
Hona állapotján,
Mert *Frigyes* császár
Nem ül már a trónján.
Kesereg a *Smolka*
S az osztrák bizottság;
Azt sirja a lengyel:
Oda a szabadság!

A *portugalli*
Finom gypjat óhajt, *)
Az *anglus* világgá
Küld roppant hajórajt.

A *magyar* kölesönt kér,
Helvét mászik hegyre,
Egyedül a *lengyel*
Smolka búsul egyre.

S oly búsan mondja
El a gyászbeszédet,
Hogy kótyagos lesz
Tőle mind a *német*.
„Részvéteddel *Smolka*
A pokolba menj el!“...
És e bús kudarczon
Búsul most a *lengyel*.

*) Miért? — azt nem tudjuk. Ez oly kényes külügyi kérdés, mely csak a delegáció külügyi albizottságának zárt ülésén lenne óvatosan fölvethető.

A szerk.

egyik pályatárs, ki egy fővárosi napilap tárczájában álnév alatt, de mindnyájunktól jól ismerve, sikerült rajzokat ír a dzsenti-élet legvonzóbb oldalairól. Egy másik, kinek tavaly sikerült az ismétlő vizsgát kiállani és a jogi pályára készül, mint képviselő is szerepelt már. Általános a nézet, hogy a tehetséges fiatal ember meg sem áll az államtitkárságig. Ezek mellett szinte eltörpül a harmadik, ki időközben megházasodott, bájos kis feleségét is elhozta és már is apai örömeknek néz elébe.

A banketten — melyen volt tanáraink érthető okokból rösteltek megjelenni, nehogy kegyetlen részrehajlásukért kénytelenek legyenek előttünk pironkodni — természetesen nem volt hiány a lelkes felköszöntőkben. Az enyelgő és élczes eszmeröppenetek mellett a komoly politikának is nyílt tér. Általános elítélésben részesült a kvalifikacionális törvény, mely mesterséges akadályokat gördít az igazi tehetségek útjába. Az ügyvédi vizsgának is jutott egy szivből fakadt pereat. A kényszerű doktorátus, mint idegen, káros import, megvető megjegyzések tárgya volt.

Csak hajnal felé végződött az ünnepi nap, mely mindnyájunkban édes emléket hagyott. Isten velünk! Viszonzásra húsz hónap mulva!

KÉRÉSZ MÁSZIK BÉLA.

Pegazus a bolondmalomban.

Ki ég felé szálltam — csillagok közt jártam — fellegeken háltam — gyors szárnyon repültem — jaj, hova kerültem! Mi lett osztályrészem — keservesen nézem — mennybéli hatalom: — hitvány bolondmalom!

Oh én szegény, oh én árva! — Kerengek most körben járva. — Mindig csak egy helyre jutok, — emelkedni, haj, nem tudok. — Szabad röptem hová leve? — Mögöttem egy púpos teve — előttem egy bivalytehén — ehez vagyok lánczolva én. — Soha ilyen társaságot! — Így kell járnom a világot! — Mindig csak egy nyomon járok, — nincs akadály: hegy, völgy, árok. — Futok körül, mint a dőre — sem magasba, sem előre. — Nincs lendület, égi szikra — forgok, mint a kerge birka. — Verkli szóra indulok — s megfulok. — Tessék, tessék besétálni! — tiz krajczárért meg-próbálni; — tessék egy-két fordulóra — felülni a szárnyas lóra. — Egy percz alatt, két percz alatt — amig tizszer körül szalad — akárki is költő lehet, — tiz krajczárért próbát tehet. — Fölrepül a Parnaszusra — rövid úton, csak egy szuszra!

Szédléstől dülöngélnék — s abban a hiszemben élnek — hogy kész költők s örvendeznek — s rosز verseket ökrendeznek.

Induló.

— Énekli a 80 árva totoska. —

**Trencsim vármegyinéél sokkal szebb az Arad,
A szegim totoscska szivesem ott marad;
Jó magyar chlebátúl magyarul tanulja,
Ha Istenke segít, meg is gazdagulja. —
Meg bízom.**

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Haerent parietibus scalae, postisque sub ipsos nituntur, gradibus* (Verg. II. é. 442—443. sor.) = Öt ülnek czinkosaikkal a lépcsőn s alattuk a póstások lerohannak a grádicsokon.

— *Tenent Danaí qua deficit ignis* (Verg. II. é. 505. v.)
Ezt tartják a dánok, mert égető a deficit.

Császári hang.

Nem rossz a proklamáció,
Örvend a német náczió:

»Bizony császár s teuton ez itten:
Der Gottesfurcht und guten Sitten.«

Szent s jámbor konfirmáció,
A fele proklamáció.

Másik fele a junker hangja,
Kinek nagy a hatalma, rangja.

De együtt sikerült egész,
S nincs benne egy szemernyi vész.

A németekhez szól a német:
»Dasz Ihr euch recht artig benehmet!«

Császári és germán beszéd,
S dicsérik a szerző eszét;
Jól érti, — jobban, mint az atyja, —
A germán szívet meg mi hatja.

Apjának, kit megölt a rák.
Rajongva tapsolt a világ.
Annak szavában volt sok érték,
De épp' a németek nem érték.

Jobb nekik e kemény legény,
Az ember volt nagyon szegény;
Ember s nem junker volt, ha szóla —
Emez — de jobb nem szólni róla.

Pokróc Ádám vasuti kalauz

nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehelyi mert vasutyi,
Magyar állam fizetyi.«

— Új uniformába bujtattak bennünket;
az én ujjasom gallérján három glanczos
ezüst rozetta hirdeti kapitányi mivoltom-
mat. Má most vagy kell, vagy nem: rózsás
kedvvel kommandéroznak a másvilágra.

— Meg vannak rökönyödvé a jó péce-
lick, hogy a sáska ellepte a vetéseiket.
Bambák! Hát csak most térnek rája?
Hiszen van ott nálok sáska-had már réges-
régóta: egész armádia tanyázik valamennyi
környékbeli bakterban.

— Furesa koci-rakománnyal érkezünk
meg a minap: öt frájbiléta, hetven darab
árva tót klapecz. Ezt csak amugy suttymban merem megmon-
dani, mert ha a »legyesné« megtudná: tüstént pankrótot
ájnázgolna.

— Akárhány szóma-özvegy ifiasszony utazik feredőre az
én czukkomon: egy se páratlan az.

„Rovás.“

Nem rég ilyen erősen fujta ki magából, hogy „lesz
háboru!“ —

— a héten meg nagy ijedten vis:aszopta.

Szerkesztő:

Dr. Finsterling von Eulenhorst.

RÁK.

— Mindenféle hátramenés közlönye. —

Kiadó-hivatal:

Stöcker-köz 79. sz.

A rák.

Berlin, jun. 18.

Ez a mi égi képletünk!

Világ elejétől fogva tiszteltük, mint a visszafelé haladás jelképét.

Világ kezdete óta tánczoltunk a »Rák« előtt, mely ami aranyborjünk volt.

A malasztos Ég jelei közül is ez a mi legkedvesebb jelünk.

In hoc signo vinces.

Ezentul duplán, triplán tiszteljük majd, ha nem is mint állatot, legalább mint megváltó kört.

Gyönyörű betegség!

Bár minden liberális ember megkapathatná.

Tenyészteni kellene bacillusait és a szabadelvű hajlamokba belé oltani.

De ez a jövő kérdése.

Valószínű, hogy az emberiség idáig fog érlelődni. Bár ez minél előbb történék meg! Addig is szüksége van az emberiségnek, hogy azt a bolond utat, melyet nagy forradalmi örültségében az örvény felé előre megtett, ismét vissza tehesse, egy őszinte közlöny felé, amely ezéjainkat, szándokainkat leplezetlenül fel- és kitarja.

S ez a mi lapunk lesz.

A polgárság.

Mi a polgár? Egy tolakodó parvenu, ki azt hiszi, mert pénze van, mindent tehet és követelhet.

Még léleketet is vehet. S ha csak venne, az ellen még nincs kifogásunk; de az a baj, hogy ki is ad tüdejéből romlott, pestises polgárleget.

Az egész európai atmosféra meg van ettől mételyezve.

Egy jóféle, érzékeny, reactionarius orra nézve tulajdonkép legnagyobb boldogság egy örökössé idült nátha.

Csakhogy, fájdalom! mindenki nem lehet náthás s e szerint meg kell elégednie azzal az atmosférával, ami van.

Hanem segíthetni ám sok minden visszasságon, ami szemet s érzéket bánt.

Vissza kell szorítani a polgárságot régibb határai közé!

Különböztesse meg magát a nemeség öltözetben tőle oly módon, hogy fölveszi régi, szép középkori vértés ruháit háboru idején; a wammsot, a kollert s tollas baretát békében. A plebéjus gérokk és frakk maradjon a polgárságnak.

Színházakban ne ülünk péle-méle! A magánvállalatoktól nem lehet követelni, de legalább az udvari színházakban mondassék ki, hogy páholyt polgárember nem kaphat. De főleg a templomokban az Ur színe előtt különböztessük meg magunkat, mert az Úr csak az urakat kedveli.

A városokban az utca minden oldalán külön gyalogjáró emeltesék a polgárság, külön a junkerek számára. Aki a junkerjárdát használni akarja, külön passepar-

tout-t tartozik váltani, mely jövedelem a dolgozni nem szerető junkerek támogatósára fordítatik. (Ha a munkaképtelen munkásokat támogatják, mennyivel inkább kell támogatni a dolgozni nem óhajtó junkereket.)

Hírharang.

□ Aisthulf von Krakehlen grófnegyedosztályu napidijas ő méltósága a berlini városházán abban a megtiszteltetésben részesítette a Bleichröder név alatt ismeretes börze-egyhéséget, hogy egy a nevezetthez intézett levélben 30,000 márkát tőle elfogadni hajlandónak nyilatkozott. S mi volt a köszönet? A »bankár« 100 márkával merte megsérteni — alamizsnával — könyöradománnyal. (Följegyeztek! Szerk.)

= Mint értesülünk, a kormány meg akarja rendszabályozni a lipcsei könyvpiacot. Nagyon sok könyv jelenik meg; főlöszleges papirospusztítás. Imakönyv és exercir-reglement, ennyi elég egy jól nevelt nemzetnek. Évenként 5-6 munka is megténné, melyben az u. n. »tudományos haladás« vívmányait (értsd: az ördög inckelkedéseit) jegyeznék föl.

× Az operában az »Excelsior«-t adták tegnap este. Botrány! Eltánczolni a felvilágosodás diadalát! Be kell tiltani. Egy munkatársunk: »a bagolyodr« czimmel új balletot készített, melyben Kurt von Muckerstorff hőstetteit tünteti fel zsoldárokk kíséretében, míg hátul néhány szabadoncz bujonz, katolikus szüz és héber bankár égettetik meg a liberalis sajtó termékeinek felgyújtott máglya-torlaszán. Az effectus nagyszerűnek ígérkezik. Hátul az érdemelt tüzhálál, elől a gyalog walkürok reigene, melyek büvösen énekelik e kardalt: »Wir winden Dir den Junkernkranz!«

TÁRCZA.

Nemes és polgárleány.

— Regény. —

V. KÖTET.

Második fejezet.

Ebba gyűlölte völegényét. Hogy is ne gyűlölte volna, mikor polgár volt — egy nagy-gyárosnak a fia.

Milliomos, — semmi egyéb.

Tanult ember, — semmi egyéb.

Mit használ a pénz és tanultság születés nélkül? Mert csak mi születünk — a többiek világra jönnek.

Ezt tudta Ebba és örülten imádkozta Sauken-Tarputschen Eberhard bárót — reménytelenül.

Sauken-Tarputschen Eberhard báró gárdahadnagy letére sohasem fedekezett volna meg magáról annyira, hogy valaha polgári nőt vegyen el.

Ezt megírta Ebbának.

A leány sokáig nézte révedező tekintettel a végzetes papirost; végre hangos sikollyal felkiáltott: Cyankali!

A szekrényhez rohan — egy üvegcsét vesz ki — ajkához emeli.

E pillanatlan apja lép be.

— Leányom mit tettél?

— Le a demokratiával! kiált fel Ebba és holtan összerogy.

II. Frigyes.

A „humánus“ század
Vérrel és aczéllal civilizált népe
Fényes szuronyhegygyel
Szent sírodra vési: „*Itnyugszik a BÉKE.*“

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ A baldagólt Fridjes sászár tarkában elhotlmasadta o rák. Mastand, hojd ü megholta, najdon félek, hojd a Vilmas sászár alatta a rák fagja ovalkodni oz egész Németarszágon rajta.

☆ Bizomos tekintetba erúsen hasonlodjo mogát ed trúnürüküs ed mengyoszongyhoz. Mind o kettü biztot sok édes jóval és ringotja o legfényesep illosionba o jámbar vülegényet

és helyezi neki kilátásba ed tükéletes mengyarszágt — és mind ez edszerre megszöni magát, mihelt o korono (o fejküttü) o fejire kerül, és kezdödi mogát ed olkotmángyos karmángy (popocskarmángy). Moi nopság pedig jakoriak o ros z parthiek.

☆ Forcsa! Oz emberek oztot hisznek, hojd minél több tintát meg nyombda füstékt mázalnak volomi tárgyra rá, ontul inkább világosobb lesz oz. Igy mast is eztet o fúvársi zovoros ivó vizt tintával meg nyombdo festékkel okornok tisztára kavarni.

☆ En sopánsak osztot szeretnék todni, hojd o Wein oreság hodjan todja mogát tisztádkadni ebbe o sónya piszkas vízbe!

☆ Oztot monják, hojd o Polszky Ferencz oreság már nincs von tübbet o nad mester o szobodkümivesek-tül. No, — leheti oz ember nad mester más téren is.

☆ Miljen kölömö s véletlen van oztot a sarstul, hojd o legnodjobb extrémok tonálkazzák mogukat legjakraban. O »Bodopesti Küzlöngy« bizemasan van o legkomo lobb ójság, pedig ebben a legmogosop leírotok, kinevezések, kitöntetések és edjéb hivotos küzleménygek mellett ed poperosra vonnok rányomtotvo o legszökebb csoládi dolgok, sopa indiskreczió nok, mint: südjelentés, árverés, gandnokság olá helyezés stb., mint volomi pletyko ojságba.

☆ O moszka is választott népe oz istennek; mert ha háborót visel, ü elütte is járja a füst- és o lángoszlop!

☆ Forcsa! Mentül olocsonyap az árfoljam, ontul tübben folladnak bele.

☆ Ha össze szúrjünk a madjar szilvoriomt, a lendjel rosztop sint és az irish whiskeyt — akkor o moszkáknak lesz english bitter.

☆ O legbarzasztöbb amit mondta a II. Vilmas sászár o praklemáczió nok oz, omibe ígér hojd ü is fenn fogjo tortoni o béke áldásait. Mert o mikor mostond

hollok o béke áldásairul, mindétig eszembe jotjo o Lébele Goldfinger, o kit oz isten szintén megáldotta — tizenkét dorob jerekkel.

☆ Sadálkozok azon rojto magamat, hojd o vársi tonácsnak oz o kis sziklo, omit még o vok se nem látja, ollejan najd szüget ötötte o fejibe bele. Ottul tortok, hojd ozok o kis sziklácskák, o mik o Gellérthegyrül kokocskálnak le s omiket igazánbul lát még o vok is — mojd nem szüget, hanem likat ötnék o fejökbe.

☆ Oz von edj sakat hangoztatott mandás, hojd Osztria és Madjorország küzüs háztortást visznek, do czára hogy túrvénygesen vonnak üsszekütve: pedig én ógy todok, sak azakrul szakták mandani hojd küzüs hásztartást visznek, a kik túrvénytelenöl élék egyött.

☆ Szép kültüi kifejezés aztat, mikar Madjararszágt Osztriátul monják a mengyaszony nak. Mégis soha sem nem láttam még ed ollejan mengyaszonyt, omitül minden esztendüben kéri k újabb hazomángyt.

☆ O delegátos oreságok is kezdenek küvetelük lenni. Olig hojd volt o Bauer hodójd miniszter oreságtul o bemotolás — mostand már megint küvetelnek tüle o kimotolás.

☆ Ütven dorob kotonoi tonálmángyra adták szobodajlomt nálunk ebbe az évben. De tolojdonképen minek mo már ilyes dolgokro szobodajlom? — Hiszen kinek kell o másnok o tonálmángya, o mikor mindenki mogo kito náljo már mogának poskafélébüöl o házi szökségre volót.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyü átkozódásaiából.

— Fehér nyári nodrágba járjál oz Erzsebet promenádon és ne todjál, hojd o padok újra be vannak mázolvá züld festékkel!

— Odjál el éxereket és mikor kérsz érte o péndzedet, odják fel tégedet ozserásnak!

— O Fortonába tévedjenek el tégedet!

— Ledjél szomjas és igyál pesti vizt!

— Jüjjél érintkezésbe az óristen nel o ménkü áltol!

— Üvegbüöl ledjen mind o két szemed!

— Komcsotkába ledjen neked ed jégfabrik!

— Oz onyós te tüled érjen el o lepoldvársi bazilika fülöpölésit!

— Ledjen teneked ed modjor nemzeti válolot, ed tüürök sarsjed, ed franczio borát, ed ongol betegség, ed moszko szom széd, ed zsidú hitelezü és ed nemzetküzi küzvetitü!

— Házmaster ledjél o nászécokádon!

— Nyerjed meg o szobodságadat és veszítsed el oz eszedet!

— O spongyol királtul ledjél o személye köröli miniszter!

— Ledjél te versenyló és üljön rojtdad oz operaháztul o partás!

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Polonyi Géza* ügy- és honvéd fel-
tünési körtünetek közt lebetegedett és hosszú esküdtszéki vajadás
után egy egészséges szenzációszegérkének adott életet. Egyben
a fővárosban létesítendő »Közérkölciség-csiszoló és jó-hírnév-
mázoló« műhely fölállításán fáradozik. — *Virág Marcsa*, a vörös-
vári sátoztáborban megjelenő, számos ismerősei lelkes ová-
cióban részesítették. — *Gr. Zichy Jenő* barcellonai utjáról
lemondott, hogy a szele-farmosi lábmű-iparosok betegsegélyző
egyletének közülésén jelen lehessen. A Tájó partjáról a Tájó
partjára. Szép! — *Topa Gergely* érdekes statisztikai kimutatást
állított össze ilyen czim alatt: a bagógyűjtészet hanyatlása a
szivararak emelkedése óta. — *Ráth Károly* polgár- és toastmes-
ter Bécsbe utazott, hogy egy nagy mulasztását kipótolja, mely
abban állott, hogy a Männer-Gesangs-Verein *Mayer* nevű tagjával
iltette alkalmával elfelejtett összecsokolózni. — *Chlopacsek Misu*
fogadásból tegnap egy pohár vezetéki vizet megivott. Esméletlen
állapotban szállították a Rókus-kórházba. — *Br. Atzél Béla* sorra
járja a jég és »Jó szív« által eddig megkímélt vidékeket, hogy ott
népünnepeket rendezhessen. — *Dr. Fenyvessy Ferencz*, hírét
vevén, hogy a Mars csillagban is áradások vannak: a »Jó szív«
tevékenységét ide is ki szándékszik terjeszteni. — *Claquehutes*
Frigyes ur hivatalos kiküldetésben ma megjelent a »Nemzet«
szerkesztőségében, hol igen szívélyes fogadtatásban részesült. —
Futaki Gyula jó nevű közvélemény-gyártó, politikai horizon-
tusának kiszélesítése céljából a kora reggeli órákban a Gellért-
hegyre ment, hogy magasabb szempontból tanulmányozhassa a
világ folyását. — *Rumbold János* ismert zászlógyáros elcsapta
Buczik Venczel tanonczát, mert a fiu egy munkába adott zászlót
fél méterrel rövidebbre szabott. Mint illetékes forrásból értesü-
lünk, ez ügyben *Polonyi Géza* »zászlósértés« czimen interpellációt
fog intézni a miniszterelnök urhoz. — *Hajtsy Pál* ur, fiók Flam-
marion — mint az »Egyetértés« értesül — a Günczöl szekerén
a fiastyuki fürdőre utazott. — *Cseres Gábor Bunda József* dr.
lélektani rejtélykutató urat ez állásától végleg fölmentette. —
Babucsek Venczel csaszalai fülharmónikás és különböző hangszer-
fujnok a mult héten Budakeszin hangversenyzett zajos sikerrel. —
Sághy Gyula egyetemi pro-dékán és -fessornak bolognai utja
elmaradt. — *Grényei Hugó* tehetséges fiatal vidéki ügyvédjelölt
fővárosunkba érkezett és jogi tudományával s fényes dialektikájá-
val nagy sikert aratott egy ügy tárgyalásánál a fvv. bejelentési
hivatalban.

† **A francia hadügyminiszterium** közölte a Lebel-
puska hatásáról észlelt tapasztalatait szíves mihez tartás
végett a német hadügyminiszterrel.

Lebele-Schnaebele! — lön a válasz.

+ **A m. k. Opera** megkezdte a legjövendőlegőbb
előadásait. *Musset* Alfrédnek ismeretes proverbejét adják
ott elő: »Az ajtó tárva vagy zárva legyen«.

☞ **Az Operát** valóságos uszodának tekintik, hol
mindig uszni kell. Mikor nyitva volt, addig bőven uszha-
tott az adósságban; most hogy zárva van s ez által a defi-
czit apad: a vízvezeték csapjait nyitják meg és valóságos
záport zudítanak rá, csak hogy el ne felejtse az »uszást«.

□ **Polonyi Géza** hon- és ügyvéd azt ajánlja a
kereskedelmi miniszternek, hogy tegye le a tárczát. —
A miniszter elég flegmatikus, és föl se veszi.

≡ **Tisza Kálmán** egyre hajtja, hogy a kölcsönfölvé-
telt mindig a *minimumra* szorítja; s ime, hogy a Mann-
licherekre már el van látva pénzzel — a *Maximumra*
készül.

× **A Balaton vize** birván annyi becsületérzessel,
mint a filosemita *Vöröstenger*, e napokban megnyílt a

közepén, és két oldalt meredek falat képezve, kitünő utat
nyitott a fürdő-igazgatóságának, mely ily módon gőzös
hijában is száraz lábbal juthat át Siófokra. Igazán szép
az az isteni gondviselés!

± **Sipka, vagy vacsora.** Egy budapesti gyalog-
ezrednél az a kérdés merült fel, hogy a megtakarított
nehány száz forintot mire fordítsák: vacsorát szerez-
zenek-e a legénységnek, vagy pedig mindegyik legény
kapjon egy uj sipkát? A kérdés az utóbbi javára dőlt
el, a legénység általános melegegésére. Hogy is ne?
Egy ily vadonat uj sipka meghódítja a legkeményebb
szívű szakácsnét és megnyitja a legszorosabbra zárt
kamra ajtaját.

→ **Nem hiába,** hogy ez a vízvezetéki folyadék
olyan sűrű, hogy harapni lehet. Rágódnak is rajta
eleget.

± **Mikor Zichy Jenő gr. Banhans** báróval össze-
ölekezett a bécsi iparkiallításán, egy ott ácsorgó tót
napszámos igy kiáltott föl lelkesedetten: Igy zakad
zatyafi zatyafiába.

† LEITER JAKAB.

A »*Borsszem Jankónak*« nagy halottja van.

25 év óta becsülettel állta meg helyét. Tulélte *Bremser*
Jánost, tul a strasburgi *pápaszemmel* (lunette) fölfegyverezett
Attorney tábornokot (general attorney = kir. főügyész), ki
Stappel-ből megindulva *Thutorte* és *Düngerhaufen* között adta
ki nemes lelkét.

Leküzdött annyi ellenfélt; fölülmulthatatlan mintája, utól-
érhetetlen példája volt a honi újságírók tudományosságának.
Immáron legendárius alakja a magyar zsurnalisztaságnak, ugy
szólván védszentje: egy bús este csak jó a rettenetes *Claque-*
hutes Frigyes, és a *Kirchner* rajzművész ölmos botjának egy
ütésével leteremti az érdemekben gazdag *Leiter Jakabot*, a
hazai napi sajtó patronusit — mint ezt a »Nemzet«-nek junius
18-iki estí lapja közli velünk.

A német szöveg, melyből e rémtett magyarba fordult,
voltaképen arról tesz említést, hogy a *Kirchner* rajzművész
állítólagos gyilkos támadását az áldozatul kiszemelt *Curio* ur
fején levő *claque-kalap* vas rugója (*Feder des Claquehutes*)
tompította meg.

Igy volt-e? Ki tudja. Egy azonban bizonyos: e halalos
ütés levágta jó *Leiter Jakabot*, az újságírói felületességnek e
kimagasló atya-oszlopát.

De megnyugtatta, hogy nagy hős terítette le: a nagy
Claquehutes Frigyes, »aki éppen arra ment, a támadót legyűrte és
az öklelő gyűrűt kicsavarta kezéből. *Kirchner* oly izgott állapot-
ban volt, hogy *Claquehutes* is megtámadta, de nem bírt vele.«

Mily Orlando lehetett ez a *Claquehutes*! Dicsőség az ő
nevének s holdog az ő kezének áldozata!

Leiter Jakab meghalt — éljen *Claquehutes Frigyes*!

(Folytatása a mellékleten.)

András bácsi panasza.

A nasságos főkapitány
Rám parancsút szörnyen:
Ne újízzem az András-uton
A vadászást könnyen.

Kényős, pucczos uri dámák
Szoktak arra járni, —
Nehéz a magyar királli
Röndet ott kivágnyi.

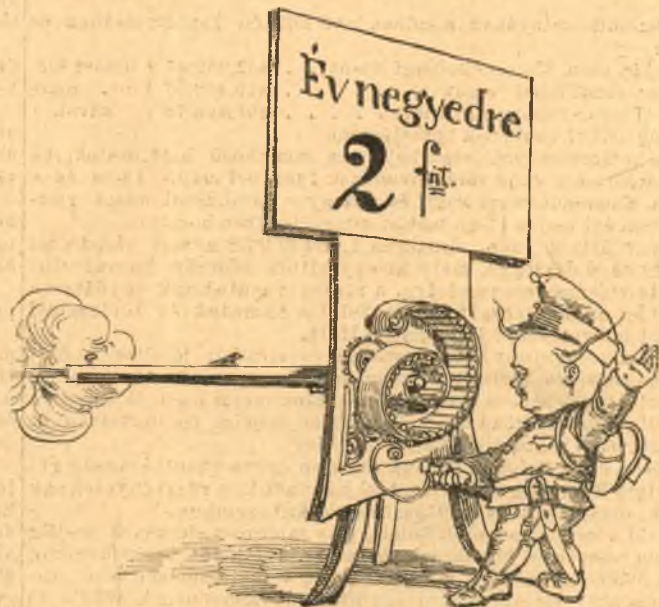
Gyalog ha jár, csak eléröm,
Utánna tok mönyyi;
De ha hintón jár? — nem löhet
Akkor röndnek lönyyi!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Vadalma.“ Német druzsá-
ját csak hírből ismerjük. Vala-
mely páholy tagja-e, nem tudjuk.
De annyi bizonyosnak látszik,
hogyan nagy mester ő is. — Arch-Hangel. A R. .i ur magyarkodását
csakugyan nem nagyon bizonyítja az a menu, melyet a dr. H. L.
bibornok delegacionális ébédjén a teritékek mellé tétetett. Nem az
ételekre való nézvest; hiszen átka a francia nyelvnek, hogy gon-
dolatszegénységének eltakarására a diplomácia, s néha nagyon ké-
tes minőségű ételeinek fölcifrázására a szakácsok élnek vele. De
már a borainkat nem hagyja ön, s nem hagyjuk mi sem! Mi az a
»vin de Schomlau«? Német bor? Nem az. Magyar bor, még pedig
a javából. Miért derogál tehát herr von monsieur R. .i urnak a
magyar »Somlai«? Mégis tett ő nekünk engedményt: ott van a
»vin de Csombord«; pedig tollának egy vakarintásába kerül, s ezt
is franczia etiquette alatt mérhette volna e néven: »vin de Cham-
bord.« És nem tette. Vive Boulanger! — Futurus. Persze, hogy
izléstelen dolog a hír és hirdetés közt csirászkodó hymen rovat-
ban elnevezni Pipiske kisasszonyt »bájosnak« és »szellemesnek«,
míg Pampuska kisasszonynak semmi sem jut. Nem jut pedig vagy
azért, mert a hír beküldője, a boldog vőlegény, jóízű ember;
vagy azért nem jut, mivel a beküldő a szótöbbletet meg nem
fizette. Kedves rovatunk nekünk a házassági hírek rovata: »felix
Hungaria, nube!« De a külföldi lapok példájára minden czifrál-
kodó epitheton nélkül kellene a családi híreket közölni, mert
hiszen minden menyasszony ugy is »bájos« és »szellemes.« — S. S.
Nagyon is neki vérmesedett. Arról, a fennálló viszonyok között,
szó sem lehet. A mostani küldeményből egyet kiszemeltünk. — P.
Egyikét-másikat. — H. L. Kapóra jött. Örvendünk, hogy a már-
már feledésbe merült alak iránt érdeklődéssel van. — F. G. Az
eset nem kerülte el figyelmünket. — „Babvirág.“ Krenner
tanár museumi custos gyűjteményében, a borostyánkőbe szorult
pókkal egy sorban, láttuk az ön adomáját, s mondhatjuk, hogy
az adott viszonyokhoz képest jó karban van az öreg. — Szgd.
Többre tartjuk lapunkat, semhogy azzal a boldogtalan léhűtővel
foglalkoznánk benne. Nem hatott el oda a halhatatlan Zacherl
találmánya? — H. v. Ismét bőven megrakodva köszöntött be.
Köszönet. — Z. S. Jeles apróságok. — L. és B. Elég mulatságos.
Be van sorozva. — Znt. Valjon mit jelent a z-i h. polg. m. alá-
írásával megjelent »meghívás« tárgysorozatának 16. pontja,
amelyben ígértetik »a népkerti fák között termett fűeladási
jkönyvek« bemutatása? Lám, az a comprimált stylus! — M. D.
Élünk a helyes figyelmeztetéssel. — Sups. A szép latin bucsuzta-
tót szívesen ide ígatnók, ha már m. számunkban nem jutott
volna annyi tér Cicero nyelvének. Tréfás latinságot szívesebben
veszünk. — K. I. A szünet alatt megerősödött. — Am. S—y.
(Pis.) Szíves viszonzás, és hallgattassa el mielőbb azokat, akik
azt terjesztik felőle, hogy ön, aki nekünk kedves vendégünk volt,
ez idő szerint Magyarország ellen izgat. — AIII. Ami benne jó
(p. az 1-ső) már megjelent. — P. D. Újabb levél megy; de jöjjön

is ám! — Alf. Kissé nagyon is össze van sajtolva. Egy anonyus
mi jögon kotorász egy másik anonyus fátyla körül? — Py.
Talán. — Felix. Hogy boldoggá tegyük, »élczét« ide mentjük:
»A minden szivarok és dohányok főgenerálisa azt mondja: aki
hazaí, az most mind jól sziv! — a minden kegyes lelkek fő-
generálisnéja meg így szól: aki adakozik, az mind jó sziv!«
Bravó! — Orange. Jutott belőle a naptárnak is.

Itt az új találmány — a leghatalma-
sabb golyószóró.

Ez a Vicifex Maximus!

Minden fordulatra egy jól pattogó,
találó élcz!

Ezt, magyaram, nyugodtan megszavaz-
hatod.

Borsszem Jankó

az új viczipuska feltalálója.

Az 1888. év július 1-vel új előfizetést
nyitunk a »BORSSZEM JANKÓ«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását
kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne áll-
jon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadóhivatala.

Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Feloldó szerkesztő: CSICSERI BORS.

